

Szabó Fanni
(1999, Dombóvár) költő,
az ELTE másodéves hallgatója,
Budapesten él

Szabó Fanni

Ellenetek

A ti isteneitek nem az én isteneim.

Nem hiszek bennük, nem hiszek
bennetek, mohó, steril felület a testetek,
ujjatok elhasznált penge, tépítetek a húst,
hegyes fogakkal pontokat rajzoltok a fehérjébe.

A kísértet vagytok szekrényem mögött,
szótlánul bámultok, isteneitek nem
lélegeznek, tárgyakban sűrűsödnek.

Nem érintem meg őket, bár éjszaka hívnak,
megbilincselem magam, ágyhoz kötözöm magam,
engem nem fognak magukkal vinni.

A fénnel együtt megérkeznek az első hajók,
az első utasok, az enyémekek a tieitek ellen.

Valaki már járt itt

Álomfogak a párnák alatt, verébcsontváz az asztalon.
Lehalkított zene, emelkedő vízszint, visszatérő járatok,
buszok, vonatok zúgása a zúzott betonon, valaki már
járt itt, valaki már hallotta ezeket a hangokat,

de nem én, nem te, valahonnan más falak mögül jöttek
a megfehérült arcok, nem hullatnak sós vizet a földre,
nem érintik a korlátokat, köztünk járnak,
keresnek minket apró szobáinkban, érzik,

hol vagyunk, nem kellene a szavak,
hogyan halljanak, testünk formái számukra
láthatatlanok, megtalálnak, ha meg akarnak
találni, ha úgy akarják, elfelejtetted őket.